Не прикидайся, друже мій,
Супернику широкоплечий:
Тобі звук ліри не страшний
І томні елегійні речі.
Дай руку: не ревнивий ти,
Я звик у лінощах цвісти,
Твоя красуня розум має;
Я бачу все і не гнівлюсь:
Вона Лаура, кожен знає,
Та я в Петрарки не годжусь.